

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sieriul simbolic

Precând va eși de sub presă numărul de față al diarului nostru, biserică greco-orientală română va sta în jurul sieriului simbolic al Maestății Sale împărătese regine Elisabeta.

Cler și popor, bătrâni și tineri, bărbați și femei, reprezentanții tuturor oficiilor din țera acésta, se vor afla mâne la un timp anumit întruniți în bisericile greco-orientale române din archidieceș Transilvaniei.

Vor suna cu jale clopotele dela bisericuțele noastre, locașul cel sfânt al Domnului va fi mâne un loc de piósă întrunire, întrunire în jurul sieriului simbolic al împărătesei regine de piósă aducere aminte.

Adênc sguđuți în inima noastră de grava lovitură, cu care provedința divină în nemărginita sa înțelepciune a cercetat pre Maiestatea Sa preabunul nostru monarh, augusta casă domnitore și întreagă manarchia, după o continuă și spontană jale nefățărătă de 14 zile, biserica noastră a ordinarat pe ziua de mâne părăstas serbătoreș pentru odihna sufletului reposatei împărătese regine Elisabeta.

Grupați vom fi mâne în jurul sieriului. Inimile noastre se vor înălța către tronul de sus, spre a cere vecinică odihnă reposatei.

În rugăciunile noastre vom cuprinde și pe soțul greu cercat, de care legată este totă ființa noastră.

În rugăciunile noastre vom cere în special tărie pentru Maiestatea Sa împăratul și regele nostru, pre carele altcum după rënduiala bisericei noastre îl cuprindem în toate rugăciunile noastre, în toate slujbele noastre bisericesci.

În bine și în rău, la zile de veselie ale casei domnitore, la zile de întristare, poporul român tot deuna a stat neclătit în credința sa, în loyaltatea sa.

Tron și patrie sunt lucruri sfinte în ochii poporului român, și el totdeauna a jertfit ce a avut mai scump, când vorba a fost de tron și de patrie.

În cazul concret, în acest trist și dureros ca, rugăciunile românilor ortodoxi ca, tămăia se înalță spre tronul împăratului împăraților și al Domnului domnilor, spre a scuti persóna împăratului și regelui nostru și prin el tronul și dinastia lui.

În zile de grea cercare limanul nostru, ultima speranță aici pe pământ, totdeauna tronul și dinastia ne-a fost. Ne cade nespun de bine vëndând raportul de reciprocitate între domnitoriu și credincioșele sale popóre în ce privesce dispozițiunile sufletesci la casuri de grele cercări.

Monarhul în cercarea fără de margini dumee, cu care amare la cercetat Dumneșeu, cea mai mare mângăere o află în recunoștința, în manifestatiunile de condolență ale credincioșilor supuși.

Au venit cu sentimentele de jale împărații, regii, domnitorii tuturor statelor civilizate, au mângăiat pre monarhul înaintat în etate, încărunit sub grele lovituri ale sorței. Lumea oficială și oficiosă a luat parte la înmormântarea împărătesei regine, și acésta a fost mângăiere pentru inima stășiată de durere a domnitoriului nostru.

Au venit însă cu sentimentele de jale și popórele credincioșe, și acésta a fost cea mai mare mângăiere a monarhului.

Manifestatiunile de doliu general se fac mâne în toate bisericile noastre cu evlavia, de care e cuprins poporul ortodox român.

Popor sêrac, popor amărît, popor, care se luptă spre a-și câștiga subsistența de pe o zi pe alta, poporul aduce comóra inimei sale.

Părăstasul de mâne va rămâne monument neperitoriu despre alipirea românilor ortodocși către tron și dinastie, alipire sub orice împregiurări, fiind adevă ea principala virtute dintre virtuțile cetățenesci ale poporului român.

Și precând cu mulțămită sunt primite semnele de doliu manifestate de cei bogați prin semne viđibile, primite vor fi și manifestatiunile nemeșugite ale bisericei noastre, care aur și argint nu are, însă are un trecut nepătat, un

present de loyaltate nepătat, și acesta rămâne dréptă moștenire pentru fiii nostri, pentru fiii fiilor nostri din neam în neam.

Precând aceste sincere cuvinte ale noastre vor eși de sub téscurile mașinelor de tipariu, spre a ajunge în mâinile cetitorilor nostri, biserica greco-orientală română se va afla întrunită în jurul sieriului simbolic al reposatei noastre împărătese-regine, spre a mai cânta odată frumoșă cântare bisericescă

„În veci pomenirea ei“!

Conferențe învățătorești

Conferența din Brașov.

(Urmare)

Vorbirea domnului comisar a fost ascultată de conferență cu viu interes și cu mare atențiune, întimpinând la sfêșit întreit „Să trăiască”, ér membrul I. Broșu, în numele conferenței îl resalută.

Urmăză constituirea biroului: Se aleg de notari: Nic. Stoicovici și Candin Groza, ér bărbați de încredere: Anastasiu Bêrsan și I. Dariu.

Imediat după constituire Dl. președinte pune la ordinea zilei tema I. din circulariul consistorial: „Care este metodel cel mai bun pentru a desvolta în școlari simțul religioș-moral?” — Totodată aduce la cunosința conferenței, că cu lucrarea acestei teme, a însărcinat mai dinainte pe membrii: Andrei Badiu și I. Broșu, și acum rógă mai întâi pe I. Broșu să-și cetască elaboratul, ceea - ce se și întemplă.

După cetire, fiind timpul înaintat, ședința se ridică la ôrele 12 din zi.

Ședința II. se începe la ôrele 2½ p. m. La ordinea zilei cetirea elaboratului al doilea de Andrei Badiu.

După acésta urmează discuțiunea asupra acestor două lucrări. La propunerea d-lui I. Dariu, conferența le primesce în general, aducând mulțămită protocolară prelegătorilor, pentru zelul și activitatea dovedită.

Trecându-se la desbaterea specială, după o discuție seriósă, — la care iau parte mai mulți membrii — conferința, pentru desvoltaarea simțului religioș-moral în școlari statorește principiul:

1. Învățătorii cer, ca copii încă înainte de a intra în școlă să fie crescuți în sentimente religioșe-morale.

2. În învățămîntul religiunii să se evite cu desêvêrșire mecanismul.

3. Primul învățămînt din religiune să se înceapă cu istoriile morabile și cu rugăciunile cele mai potrivite capabilității elevilor.

3. Istorisirea să se facă într'un mod atrăgător, cu căldură și cu sentiment, într'un ton evlavios, astfel, ca să pótă desvolta în elevi interes față de acest învățămînt, influențând totodată asupra inimei.

5. Rugăciunile pricepute să stea în strînsă legătură cu istoriile religiune-morale.

6. Și la propunerea celorlalte obiecte de învățămînt, la locuri potrivite, învățătorul să aibă în vedere și desvoltaarea simțului religioș-moral.

7. Din când în când învățătorul să se convingă, dacă cele învățate elevii le și aplică în viață.

8. Prelegerile să se înceapă și termine cu o rugăciune, care se va dice în fiecare clasă alternativ numai de câte un singuratic elev.

9. Să se cultive cu elevii, pe cât se pôte, cântările bisericesci unisono și în cor.

10. Învățătorul să îngrijească, ca copiii să cerceteze biserica regulat și în decursul serviciului să fie supraveghiați, ca să nu se întemple lucruri necuviincioșe.

11. Toți elevii, în postul Crăciunului și al Pascilor, să se mărturisescă și cuminece împreună cu învățătorul lor.

12. În fiecare școlă să se procure cel puțin câte o iconă sfântă.

13. La începutul anului școlar să se facă osfeștanie în școlă, în prezența elevilor.

14. Învățătorul să dovedescă însuși, atât prin vorbe cât și prin fapte, că este religioș-moral, să fie exemplu viu elevilor.

15. Învățătorul să ferescă pe elevi de influențe streine, vêtămêtore moralității și religiosității.

16. Învățătorul să stea în strînsă legătură cu părinții elevilor.

17. Familia să nu strice ceea-ce edifică învățătorul.

Cu acestea tema se declară de resolvată.

După acésta presidiul pune la ordinea zilei propunerea membrului Z. Butnariu, ca pe viitoriu la conferențe să avem și prelegeri practice, cari pentru învățători, în astfel de întruniri, sunt de cea mai mare însemnătate, putându-se trage din ele mai mult folos practic. — Cuprinsul acestei propuneri fiind arătat și în discursul de deschidere al dlui comisar, conferența primesce cu unanimitate propunerea.

Ședința se încheie la ôrele 5½ p. m.

Ședința III. la 19 August 8. ôre a. m.

La ordinea zilei se pune tema II. din circulariul consistorial: „Pe lângă cari moduri și precăușinări sunt a se distribui moduri între școlarii cari s'au distins, pentru a evita defectele stricătioșe împreunate cu acest sistem cu privire la educațiune, și a ajunge scopul folositor de nobilă emulare?”

FOIȚA.

Într'un cuvânt.

Într'un cuvânt al têu e tresărirea
De aripi a pierdutului noroc,
I-ăștept de-atâta vreme rêsărirea,
Ca 'n nôpte beduinul zări de foc!..
O! singuri de rëmanem la un loc
De ce-ți apleci tu ochii în pămînt?
E-atâta fericire n'tr'un cuvânt!

Tot sufletul mi-e plin de el, îl știi,
În glas mi ar tremura de țî-l-ăș spune;
Și totuși îmi trec zilele pustii
— O stepă sub lumina blândeii lune! —
Se sting încet visările nebune:
Tu n'ai răspunde, eu sê 'ntreb nu voi,
Și pôte că Norocu-i lângă noi!...

Într'un cuvânt al têu, — de-ar fi să cadă —
E-a vieței mele n'trêgă fericire,
E flôrea rêsărind de sub zăpadă,
E inima n'tr'o rază de iubire!
Îl chem în trista vieței pustii,
L'ăștem, precum pe-o arșiță de vară
Un lîpede isvor într'o Sahară...

Nimic, nimic în ochii tîi adânci,
Departé li e sufletul de mine...
Ca stéua rêsărîtă după stânci,
În inimă-mi — abis — resfrîngî lumine.
Și totuși nalt privirile spre tine,
S'aud șoptind din zarea-ți fermecată
Eternul, durerosul „Nici-odată!”

D. Nanu.

Un cap de operă.

Intr'o zi Rubens, celebrul pictor, cercetând împrejurimile Madridului, intră într'o mănăstire, de obicei foarte austeră, și zări, cu totul surprins, un tablou, care destăinuia talentul cel mai sublim.

Acésta pictură înfățișă mórtea unui călugăr. Rubens își chemă elevii, le arată tabloul, și cu toții împărtășiră admirația sa.

— Și ôre cine sê fie autorul acestei opere? Întrebă Van Dyck, elevul favorit al lui Rubens.

— Era scris un nume în josul tabloului, dar a fost șters cu îngrijire, răspunde Van Thulden, care mai tîrziu a lucrat împreună cu Rubens la galeria Luxemburgului.

Rubens rugă pe stariț să vie sê-i vorbescă, și întrebă pe bêtărânu monach de numele artistului care-i provocase admirația.

— Pictorul, nu mai e din lumea asta.

— Mort! zise Rubens. Mort!.. Și nu l'a cunoscut nimeni până acum, nimeni nu i-a rostit cu admirație numele care trebuia să rămână nemuritor; numele sêu în fața căruia s'ar șterge pôte al meu! Și cu toate astea, părințele, adaogă artistul cu un orgoliu nobil, cu toate astea sunt Pierre-Paul Rubens.

Auînd numele acesta, fața palidă a starițului se însufleși de o căldură necunoscută. Ochii îi străluciră și pironi asupra lui Rubens niște priviri, în care se arată ceva mai mult de cât serioșitate; de cât, exaltarea acésta nu dură de cât o clipă. Călugărul își plecă ochii, își încrucișă pe pept brațele, pe care le ridicase cătră cer într'un moment de entusiasm și repetă:

— Artistul nu mai e în lumea asta.

— Numele sêu, părinte, numele sêu! ca sê-l pot spune universului întreg, ca sê-l pot da gloria ce i se cuvine!

Și Rubens, Van Dyck, Jacques Jordaens, Van Thulden, elevii sei, înconjurau pe

stariț rugându-l stăruitor, să le spună numele autorului aceluia tablou.

Călugărul tremura, o nădușeală rece îi curgea de pe frunte pe obrazi lui slăbiți, iar buzele i se sbêrceau convulsiv, gata să destăinuiască misterul, al căruia secret îl poseda.

— Numele sêu, numele sêu! repetă Rubens.

Călugărul făcu un gest solemn cu mîna.

— Ascultați-mă, zise; m'ăți înțeles rêu: v'am spus, că autorul acestui tablou nu mai e în lume; n'am voit să zic însă, de loc, cumcă ar fi mort.

— Trăește! trăește! Oh! aratăni-l, aratăni-l!

— A renunțat demult la lucrurile lumesti; acuma se află într'o mănăstire; e călugăr.

— Călugăr, părinte! călugăr! Oh! spune-mi în ce mănăstire, căci trebuie să iasă. Când însemneză Dumneșeu pe un om cu sigilul geniului, omul acesta nu trebuie să se înmormenteze în singurătate. Dumneșeu i a dat o misiune sublimă și trebuie s'o îndeplinească. Spune-mi numele schitului în care se ascunde, ca să mă duc sê-l scot și sê-i

Presidiul aduce la cunoștință, că și cu lucrarea acestei teme a însărcinat 2 membri, pe I. Darius și V. Muntean.

La provocare, amândoi disertantii își cetesc pe rând elaboratele, pe cari conferința — fiind lucrute cu deosebită pricepere — le și ascultă cu plăcere, aducându-se mulțumită protocolară autorilor.

La desbaterea specială se încinge una dintre cele mai interesante discuții — la care mulți membri au cuvântul — și în urma căreia conferința, luând de basă lucrarea D-nului I. Darius, stabilește următoarele modalități și precauțiuni cu privire la aplicarea recompenselor sau remunerațiilor.

1. Recompensele se se întrebuinteaze numai acolo, unde celelalte mijloce ale educațiunei nu ajung.

2. Numai sirguința și stăruința continuă a elevului merită și pot fi luate în considerare la remunerațiune.

3. Unde se iyesce necesitatea de a remunera pe cine-va, se se urmeze o gradațiune anumită, începând întâiu cu cele mai mici și mai neînsemnate și apoi gradat până la acelea, care produc o impresiune mai mare în elev.

4. Recompensele se se aplice cu cruțare. Ele trebuie să fie numai un indemn spre bine. Acest indemn însă și-l primesce elevul sirguincios chiar din aprobarea învățătorului.

5. Recompensele înainte de toate se constea din urmări naturale ale acțiunilor bune, sau cel puțin se se apropie de acelea.

6. Recompensele se se împartă cu cea mai strictă imparțialitate și în măsură înțeleptă.

7. Remunerațiunile, pe cât e posibil, să fie mai mult de natură morală decât fizică, adică mai mult să căutăm prin ele a influența asupra sentimentului de onoare al elevului, decât a-i procura plăceri.

8. Remunerațiuni în formă de promisiuni se dau în cazuri foarte rari și pentru lucrări pe deplin terminate și nu ca scop pentru împlinirea datoriei, ci ca încurajare.

9. La alegerea recompenselor de asemenea educatorul să fie cu mare băgare de samă, având în vedere efectul mai mare sau mai mic al impresiunei, ce au să-l producă asupra elevului, precum și individualitatea, etatea, sexul, constituția corporală, temperamentul, inteligența și purtarea sa din trecut.

10. Recompensele se se aplice mai cu seamă în stadiul de jos al dezvoltării morale, când adică nu e destul de dezvoltat în elev interesul de a face bine din indemn propriu și nu știe a-și afla mulțămirea sa în îndeplinirea datoriei sale; după aceea pe încetul se caute a se debara de ele.

11. Ca premii se nu se dea școlarului decât lucruri folositoare și admise de pedagogie

12. E consult, ca din când în când învățătorul să ramunereze clasa întrégă.

13. Locațiunea elevilor după progres se se eschisă din școlă.

Cu acestea președintele declară și tema II. din circulariul Veneratului Cons. arch. de tratată. (Va urma.)

REVISTĂ EXTERNĂ

Flotele din Extremul-Orient

Nu e fără interes să vedem, care dintre puterile mari, ce au început a-și împlânta dinții în trupul colosalului corp al Chinei, cu ce flotă stă la spate, în apropiere de locul „favorit” al seu, pe la termii imperiului-pradă. Asta e cu atât mai de interes, cu cât nu e eschisă posibilitatea, ca mai curând sau mai târziu, proiectele uriașelor vase a uriașelor puteri, să se schimbe chiar între rivalii cari stau ați acolo alătura.

arăt gloria ce-l așteptă! Dacă mă refuză, voi cere sfântului Papă, ca să-i ordone îndată să se întorcă în lume și să-și ia din nou pensulele. Papa me iubește, părinte și papa o se mă asculte.

— Nu-ți pot spune nici numele său, nici mănăstirea în care se ascunde, răspunse călugărul cu un glas hotărât.

— Iți va da ordin Papa! strigă Rubens exasperat.

— Ascultați-mă, zise călugărul, ascultați-mă, în numele cerului. Credeți că omul acesta înainte de a părăsi lumea, înainte de a renunța la avere și la glorie, n'a luptat ore de loc împotriva unei asemenea hotărâri?

Credeți, că n'au trebuit decepții amare, dureri crude, ca să recunoască, în sfârșit — zise izbundu-și peptul — că totul aci jos nu e de cât vanitate? Lăsați-l deci să móră în asilul, ce și-a găsit împotriva lumii și a deznădejților. De altminteri stăruințele d-văstre n'au să ajungă la nici un capăt: e o ispită care n'are să-l birue, a'ăugă călugărul făcându-și semnul crucei, căci Dumnezeu n'are să-l ia sprijinul său; Dumnezeu, care în mi-

Iată bilanțul forțelor navale engleze germane, franceze și rusesci, cari la începutul lunii lui August, și deatunci încôce, se găseau în largul mării între China și Japonia:

Engleze: 34 de vase de resboiu, cu 246 de tunuri și cu o forță totală de 177.505 cai.

Germane: 8 vase. 96 de tunuri, 53.460 cai.

Franceze: 10 vase, 96 de tunuri, 34.100 cai.

Rusești: 20 de vase, 174 de tunuri, 83.919 cai.

În ce privește pe Americani, cari și ei vor avea cuvânt când va fi la împărțirea pâinii — ați ei par a se îngrijii foarte puțin de a avea în China ceea-ce în mod convențional se numește un „deposit de carbuni”, fiind că ocupațiunea insulei Luzon, cea mai frumoasă din Filipine, li se pare mai avantajoasă! Ei au în baia Manilei escadra, ale cărei teribile proiectile au incendiat și scufurdă în câteva minute, în fața Cavitei, vasele spaniole!

*

Iaponezii pentru desarmare!

Pecând în celelalte țări ale Asiei mici habar n'au de planul țarului, din orașul Iokohanama capitala Iaponiei, se despeșează, că guvernul iaponez a răspuns la epistola lui Muraviev, că spriginesce propunerea pentru convocarea unei conferențe de a discuta chestia desarmării generale.

Un ziarist englez

despre victoria dela Ondurmann.

Englezii au învins! Teribil au învins. Armata cea foarte numeroasă dervişilor a fost făcută totă zdrențe! Englezii iubilează. Egiptul interior și Sudanul, e al lor Pașa Gordov e resbunat teribil.

Dar în chiotul de bucurie al națiunii engleze se amestecă, dând fiori, glasul unui fiu al Angliei, englez și el, ziaristul Sayen Blunt, corespondent chiar alui „Times”. Și Blunt, care petrece de mulți ani în Sudam ca raportor și cunoște bine și a vădut, ce s'a întâmplat, cetind grozava bucurie a conaționalilor sei, le strigă din Sudan, prin rostul răspânditului ziar:

„Nu vă veseliți prea tare. căci nu „victorie” v'au câștigat soldații voștri, ci cea mai mare infamie, cea mai cruntă barbarie! Nu luptă a fost aceea ce s'a dat la Ondurmann, ci cea mai respingătoare macelarire, ce s'a dat în era civilizațiunii!

Și descrie „lupta” astfel:

Englezii au tras cu tunuri-Maxim și cu glonțe explosive de pușcă, asupra dervişilor ce le stăteau neputincioși în față, și cădeau gramezi sub ploia de glonțe, ce se spărgeau între ei și-i dădeau în chip oribil!

Folosirea de glonțe explosive e însă oprită în răsboie. Statele s'au obligat prin contracte internaționale, că nu vor folosi unu contra altora această armă grăznică și barbară. Numai vânătorii o mai folosesc contra fiarelor sălbatice stricacioase. Cu acesta împușcă în ținuturile dinspre apus urși mari, tigrii și leopardii. Iar oameni nu e permis a pușca cu acest soi de arme, nici în răsboiu!

lostivirea lui l'a chemat la dînsul, nu are să-l gonască din fața sa.

— Dar el renunță la nemurire, părinte.

— Nemurirea nu-i nimic în fața eternității.

Și călugărul își lăsă gluga pe ochi și schimbă vorba așa, ca să împiedice pe Rubens de a mai stăru.

Celebrul artist eși din mănăstire cu strălucitul lui cortegiu de elevi, și se întorseră cu toții la Madrid, gânditori și în tăcere.

Starițul, înturnându-se în chilia lui, se puse în genunchi pe paiele ce-i slujeau de pat și îndreptă lui Dumnezeu o rugăciune caldă.

Apoi își strînse penelurile, culorile și o tablă care zăceau în chilia sa, și le aruncă în riul ce curgea pe sub ferestre. Privi câțva timp cu melancolie apa care ducea acele obiecte, și când dispărură, se întorse se se roge iarăși pe paiele sale, înaintea chipului celui răstignit...

S. R.

Pe sormanii sudanieni însă nu-i scutesc convențiile internaționale... Ei nu s'au putut reprezenta în congresele ce au stabilit în-voirea asta. Și așa ceea-ce față de alte popore s'ar socoti ca o mișelie, față de ei e „bravură!” Iau pușcat din depărtare sigură, unde ei nu puteau ataca; i-au luat din toate părțile și i-au împrescat: zeca mii de oameni au fost măcelăriți, er pe dăsespredece mii de răniți iau asvârlit de vii în ape!

Așa scrie numitul țiarist, ca martor ocular, lupta dela Ondurmann.

Din ROMÂNIA

(Îmbulzela în școli.) Foile din Țară semnalază o mare îmbulzelă la școlile medii, din incidentul începutului noului an școlar. Așa de pildă un țiar din capitală scria în zilele inserierilor, că:

„Din toate părțile țerei se semnalază o nemai pomenită îmbulzelă de elevi și de eleve în școlile secundare.

De pretutindenii sosesc protestări la minister în contra insuficienței localurilor școlare. Faptul e foarte natural.

Înmulțirea școlilor primare, atât urbane cât și rurale, trebuia fatal să aducă această îmbulzelă. Statul fiind moralmente obligat să dea tuturor copiilor învățământul primar, cel absolut indispensabil, s'a lucrat mult în direcția aceasta, înmulțindu-se mereu școlile primare. Dar nimeni nu s'a gândit la urmările acestei mari întinderi a învățământului primar, sau dacă s'a gândit cine-va la dăsele, nu s'a gândit și la măsurile ce trebuiau luate.

Problema îmbulzirii elevilor în școlile secundare s'a pus deci cam pe neașteptate. Ce e de făcut? se se lase copiii pe drumuri, nici nu e de vorbit, căci acesta ar constitui o mare pagubă morală și intelectuală pentru țară. Căci ori cât s'ar vorbi în contra prea mării întinderi a învățământului secundar, una din cauzele plăgei funcționarismului, — e totuși mai bine să avem prea mulți copii cu instrucție superioară, decât prea puțini.

Guvernul n'are altă resursă decât crearea claselor paralele resursă însă neîdestulătoare față de nevoile populației școlare și foarte limitată din punct de vedere bugetar.

Și se întreabă mai departe ziarul bucareșean, că, pentru a putea înmulți și școlă și profesori, fără nouă impositie generale, care apasă și pe cel-ce n'are lipsă de școlile medii ca și pe cel-ce are, — n'ar fi ore bine să se introducă și în România taxa ce e de pilda în Bulgaria (și la noi) de didactru? căci în România și instrucția medie e gratuită.

Gendarmii.

În bugetul presintat de ministerul reg. ung. de interne, pentru anul viitor, e nu de puțin interes poziția cerută pentru întreținerea armadiei de gendarmi, a căror stat, în ciuda Manifestului Țarului Nicolae despre „desarmare”, în loc să deie înapoi, ori să stea cel puțin pe loc, creșce într'una și încă în măsură considerabilă!

Pentru anul de față s'au cerut și votat spre întreținerea gendarmăriei 5.077.829 fl., pentru anul viitor se cer deja de ministru 5.290.956 fl., deci cu 213.127 fl. mai mult!

Iar că acest plus la urcări are să fie necondiționat primit, nu mai încapă discuție cu atât mai vârtos, că 79.409 fl. sunt deja estan cheltuiți, căci deja în anul curent, dela 1 Maiu, s'au făcut însemnate sporiri a numărului gendarmilor și s'a cheltuit cu ei, și cifra se ia în bugetul anului viitor, pentru acoperirea anului deja curent. Ar rămâne dar ca un creșcământ al anului viitor numai 133.718 fl., cu ajutorul cărora se va spori și în anul viitor, chiar și peste numărul sporit al anului curent, gendarmăria cu încă 200 de gendarmi noi și 30 de sergenți pedestri.

Estan, din Maiu începând gendarmăria a fost sporită cu 103 sergenți și 600 gendarmi de rând!

În total avem, și mai ales vom avea, față de stările de nainte de 1 Maiu a. c., o gendarmărie sporită cu 933 de oameni! Un regiment!

Parastas pentru Împărătesa-Regină Elisabeta în Sibiu.

Astăzi, la orele 10 a. m., s'a celebrat în biserica din Sibiu-Cetate parastas solemn pentru odichna sufletului Preaînălțatei Imp. Regine Elisabeta de curând defunctă. În locul Escelenției Sale Înaltpreasfântului nostru Domn arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, reținut încă la pat de morbul, ce începe, spre bucuria generală, a da în spre bine, — a pontificat Preacuviosia Sa dl Dr. Ilarion

Pușcariu, archimandrit vicariu arhiepiscopesc asistat de P. O. D. asesori consistoriali Ioan Papiu, Zacharie Boiu, Nicolau Ivan, și diaconii Ioan Popovici, profesor și Demetriu Câmpăan, archivarul cons. La parastas au asistat toate căpeteniile corporațiilor militare și civile din loc. Gremiul consistorial era întreg de față. Dintre militari era prezent și Escelenția Sa comandantul corpului XII de armată. și consilierul intim al Maiestății Sale Dl Emil Probst de Ohsdorf; ér dintre civili vice-comitele Reissenberger, primarul orașului Drotleff, directorul financiar Denk, șeful peștei Follert, etc. etc. Reuniunea femeilor române era reprezentată prin un mare număr de dame în frunte cu președinta P. O. D. Maria Cosma. Present era și întreg internatul de fete cu corpul profesoral, elevii seminariali și mulțime de onorațiuni din Sibiu.

Decursul parastasului a fost impunător și stărnitor de adănci și evlavișe și jalnice sentimente. Corul reuniunii de muzică, condus de maestrul Dima care și-a oferit și de astădată escelențele sale servii, a fost la culme. Cântările: „Cela-ce cu adăncul”, „Plâng și mă tânguesc”, etc. au stors admirațiunea tuturor, în special a străinilor, cari făceau semne de administrațiune și își șopteau reciproc cuvinte de laudă. În adevăr nici când n'au pătuns accentele jalnice „Ce e viața noastră?” și „unde împreună sunt împărății și s'eracii” mai adănc în sufletul nostru, ca și cu această ocaziune de doliu general pentru d. m. țerei.

La orele 11 s'a terminat parastasul și toții au gustat din coliva și vinul oferite.

Noutăți.

Din cauza santei sərbători „Înălțarea Santei Cruci”, numărul proxim al foiei noastre va apăre numai Joi în 17 Septembrie st. v. a. c.

*

„Stări asiaticate în comitatul Sibiu-În”. Iată mai pe larg amănuntele, ce „Egyetértés” dela 19 Sept. le presintă publicului ca dovă, că în comitatul nostru ar fi fiind „stări asiaticate”:

Fisolgăbirul din Nocrichiu, spune, la insistente cereri, a trebuit să pornescă cercetare disciplinară împotriva notarului din Săsăuș, dar având acesta protecție mare, fisolgăbirul s'a năisut a abate oficiul vicespanal dela pornirea cercetării.

Nemulțămii sunt locuitorii din Săsăuș, cari au dovedit în chip încontestabil, că notariul tractează în chip brutal cu oamenii, cari îl caută în afaceri oficioase. Au adevărit, că pe doi locuitori i-a bătut până la sânge în cancelaria comunală. Asupra viceprimarului a pușcat; pe mai mulți i-a palmuit, și cu diferite amenințări a constrâns comitetul comunal, să-i dea 50 de fl. din averea biserice! Locuitorii indignați de purtarea notarului, au cerut cercetare disciplinară împotriva lui. Fisolgăbirul la insistența poporului a făcut cercetare; ca să ajute însă notarului său favorit, a ținut năptea cercetarea, orală și protocolară. Deși primăria — spune „Egyetértés” mai departe — în nenumerate rânduri a cerut dreptate de la vicespanul din Sibiu, până ați nimic nu s'a făcut! Acum locuitorii din Săsăuș au hotărât să se folosescă de ultimul remediu: Vor trimite o deputație la ministrul de interne, care să cêră dreptate și satisfacție. Iar cât de curând se va și interpela și în parlament în chestia acesta.

*

Pentru viriliștii din Făgăraș! Se fac atenți membrii români (preoți, învățători etc.) din comitatul Făgăraș, ca prin o cerere adresată vice-comitetului până în 27 l. c. să cêră, ca la compunerea listei viriliștilor, să li se compute darea dublu.

Un membru.

„Magyar-Állam” și „Epoca”. Guvernul maghiar a aflat de bine, să oprescă intrarea în Ungaria a ziarului „Epoca” din București. Toate foile ungurești o înregistreză acesta ca te miri ce bravură. „Magyar Állam” în deosebi se arată vesel și scrie:

„Este acesta o pierdere meritată și simțită pentru foile din România, care își știu câștig între Români ungureni un număr considerabil de abonați, ca să agite contra noastră!..”

*

Nó ke tare menunat, alui „Magyar Állam” s'fat! Arată cât de temeinic cunoște lucrurile despre cari vorbește. Când se știe că ziarele din România numai chiar redacțiilor foilor dela noi vin, dar abonații n'are nici una aici. Așadar de „perdere” ce „M-All” crede c'o simt, nu pôte fi nici vorbă.

*

Luccheni are tovarăși!.. Judele de instrucție incredințat cu ducerea în deplinire a cercetării în contra lui Luccheni, a constatat, că ucigașul are tovarăși! Să fac firește cele mai mari eforturi ca să fie toți descoperiți și prinși.

Cine a înfrânt pe Spanioli la Cuba? Cei mai mulți ar răspunde numai decât că Americanii, dar datele foii oficiose spaniole dovedesc, că — frigurile galbene, ce grasăză grozav pe acea insulă nenorocită, și alte bôle. Statistica oficiosă a constatat anume, că din marea mulțime de oameni perduți în timpul războiului cu Americanii, 90% au căzut jertfă bôlelor contagioase ale ostrovului și numai 10% de glonțele dușmane!

Soții de „pripicii” ai lui Luccheni. O gônă formală s'a pornit în țările apusene împotriva anarhiștilor, dela grôzniciu atențat împotriva Suveranei năstre. Și gônă scoate mereu la ivelă ce mulți sunt și pretutindenea soții de „pripicii” ai lui Luccheni. Mișcarea o ațită și mai mult vocile foilor anarhistice despre atentatul dela Geneva.

Organul anarhiștilor din Bern „*Agitate*” face apologia lui Luccheni, și declară, că anarhiștii în butul gônăi ce s'a pornit împotriva lor, nu vor devia nici cu un fir de pâr de pe calea apucată!

Authoritățile din Neuchâtel din pricina articolului lui „*Agitate*”, a deținut patru anarhiști italieni, cari au parte în redactarea și răspândirea acestei foi. Anarhiștii deținuți sau se vor cita înaintea tribunalului, sau vor fi expulsați din Svițera, pe lângă pedepsă de temniță pe viață în cas de s'ar mai reîntorcede în acea țară!

În Neuenberg au fost deținuți patru anarhiști pentru apărarea în public a lui Luccheni.

În Zagreb un teatralist a fost arestat, pentru că s'a exprimat în public, că Luccheni, ca anarhist, și-a făcut numai „datoria”!

După o depeșă din Viena, puterile vor încheia o învoială internațională pentru înălturarea primejdiei anarhistice. Cel mai eficace mod de procedură se crede a fi expulsairea anarhiștilor străini, dându-se astfel fiecărui stat puțința de a-și supraveghia anarhiștii proprii.

Impăratul Chinei. — a murit. Se vorbește că a fost omorât cu un pumnal.

Cum se vor acoperi banii furați de Krivány? Din Arad se comunică, că comitetul permanent al comitatului Arad, în procăsimă adunare a congregației va propune a se încuviința pe lângă aruncul existent de 3 % un nou arunc de 2 % pentru acoperirea celor 245,000 fl. furați de Krivány.

O florosă crușime! Dilele acestea a fost omorât în Ozora (Bănat) într'un chip înfloritor păzitorul Cocora. Căineva i-a anunțat lui Cocora, că o bandă întrăgă de hoți umblă pe câmp și face pagube mari în cucuruze. Păzitorul însoțit de câțiva oameni, a surprins banda pe un pământ. Hoții, toți ficiori tineri, seapărau din răspuțeri, așa că Cocora a fost constrâns să puște între ei, rânind pe unul. Ficiorii au așmătat atunci cinci dulăi asupra păzitorului, cari l-au tras jos. S'au așternut apoi pe Cocora, și l-au îmblătit, până l-au mai omorât. L'au aruncat apoi pe o câpiță defân și l-au ars de viu! Jandramii au deținut pe doi dintre mișei!

Vezuvul aruncă iarăși lavă și foc! Din Neapol se serie, că Vezuvul e iarăși neliniștit. În deosebi năptea s'au dau, de-o-vreme, din cele 2 cratere nou formate, ca două uriașe guri de foc, bubuituri asemănătoare durduțului. Iar Sâmbăta trecută spre dori de 4, a izbucnit iarăși și a început lava a se ridica 6—7 metri peste năptimea muntelui, apoi a curge în jos în volum grozav, ca de 80 metri lată. În cădere se trage mai ales spre satul Somma, și cum ajunge pe câte un castan, acela ia foc și arde!.. Cu miile vin zilnic din Neapol să admire această vedenie rară și admirabilă.

PARTEA LITERARĂ.

Proverbele populare.

— Însămănătatea lor —

Disertație ținută în Apoldul-românesc la adunarea Departamentului V (Seliște) al „Asociațiunii”, în Maiu c., de preotul

Ioachim Muntean.

Stimate dōmne, onorați domni, și iubiți frați! Ca apostoli ai păcii, cu stâlpi de oliv în mâni, înrolați de bună voie și cu drag sub falnicul standard cultural desfășurat de „Asociațiunea” noastră, — venit-am ađi în mijlocul D-vōstre, să Vē vestim bucurie, să Vē propoveduim adevērul, că cultura e putere, se Vē spunem, că stēua Românismului lucrește încă pe onisom și va lucitotdeauna vreme noi harnici și cumiști vom fi! Căci popōrele întocmai ca și indiviđii, se nasc, trăiesc și după un timp ore-care mai lung ori mai scurt, precum le e vrednicia, apun, dispar din istorie.

Poporul românesc își are și el istoria sa: origine strălucită, trecut glorios, dar bogat în suferințe, ēr viitorul?... acela va fi fētul prezentului, și va fi așa, după cum îl vom ști noi urzi!

Nu ne îndoiim de vitalitatea poporului nostru, care mai mult ca ori-și-care altul dintre popōrele conlocuitoare, a gustat din amarul vieții și cu tōte acestea și-a păstrat neatinșă dealungul atōtor vēcūri de restriște comōra cea mai prețioasă a ființei sale, nota caracteristică și distinctivă a naționalității: limba, legea, datinile și obiceiurile strămoșești. Drept aceea nu greșește poetul când îi laudă trăinicia și dice că „Românul are șapte viați”.

Dar pe lângă trăinicie înzestratu-l'a bunul D-đeu pe Român și cu multe alte însușiri frumoșe, cari fac fala lui, precum: bunătaea inimii, ospitalitatea, trezvia, cumpētul, deșteptăciunea, chibzuința, statornicia, fidelitatea. Tōte acestea sunt proprietăți sufletești de mare valōre înăscute în firea lui, contopite cu ființa lui și datorința noastră a cărturarilor este: să desvoltăm și ducem la desvērșire aceste frumoșe calități, dar în același timp să nu permitem, ca străinii să le exploateze acestea în folosul lor, abusând de prea marea bunătaea a inimii lui.

Se cere deci, ca inteligența eșită și ea în mare parte din opincă, să între cât mai des în atingere cu poporul, să-i studieze firea, să-i afle păsurile, să-i desvērlescă uneltirile, se-i arete primejdiile, se-l deprindă cu armele de apărare, ca la timp și loc potrivit se înțelēgă a se folosi de ele!

Când îi vom fi aprins în spirit făclia lumina și vom căuta a-i îmbogăți mintea cu cunoștințe folositoare, ca să-și vadă și cunoască propriile interese, pe care să le știe apoi și ocroti și promova; când îi vom fi încăldit inima și vom face, ca ea să svenēsă cu putere pentru iubirea de neam, țară și moșie; când sentimentul de frăție și solidaritate îl vom fi ridicat în popor la un grad înalt de perfecțiune și tărie: atunci vom pute fi liniștiți în conștiință, că ne-am făcut datoria, că existența poporului nostru e asigurată!

Să nu perdem din vedere, că popōrele ca și singuratici își au firea, iscusința, deșteptăciunea lor proprie, deosebită de a altora. Iar poporul nostru în deosebi e capabil de învătătură, are talent, e deci destoinic să se ridice pe scara progresului. Acest atestat de laudă i-l'au dat toți etnografi și scriitorii străini, dar nepreocupați, câți s'au rostit până acum asupra lui.

Dintre feliuritele produse ale spiritului seu, cu cercetarea cărora se ocupă de prefațintă folcloristici, se amintim de astă-dată între altele bogăția cea mare de „zicāli”, aforisme și proverbe, pe care însuși poporul le-a alcătuit pe rînd în decursul veacurilor, le-a trecut din gură în gură, din generațiune în generațiune, aplicându-le și modificându-le după timp, loc și împrejurări, cu tact deosebit și cu o uimitore pătrundere.

În scopul demonstrării, dați-mi voie, dnilor și fraților, să trec în revistă unele din aceste proverbe, ca să vedem cât de universal e poporul în privirea și examinarea lucrurilor, cât e de profund în judecată, de înțelpt în combinare, sprinten în gândire, scurt în exprimare.

Ca la tōte, se începem și aci cu parțea religioasă-morală a lucrurilor. În terenul acesta avem proverbe multe și frumoșe. De pildă, când cineva na arată semne de compătimire, ci privește cu nepăsare la nenorocirea altuia, ori se bucură chiar de necazul lui, i-se dice: Nu ride frate, că „Azi mie, mâne ție”. — Iți face cineva vr'un bine, arată-te mulțamitoriu și de mult și de puțin, că veđi: „Găina bea apă, și se uită la D-đeu”. Iar „cine nu se mulțameste de puțin, nu-i vrednic nici de mult”.

Despre cel-ce fățărăște religioșitate sau, cum dice scriptura, „se arată omenilor postindu-se”, Românul dice în batjocură:

„Ajună robul lui D-đeu, pentru-că n'are ce mânca”. Iar când vrea cineva se i-o spună și mai boacăn, îi zice: „Mâncă sfinți și scuiță draci”.

Despre cel blândatec, dar tănuit se zice: „Apele line sunt adēnci” sau ceva mai aspru: „Măță blândă, dar gapără reu”.

Cel înșelat de prietinel necredincios se tinguie zicēnd: „Apără-me Doamne de prietini, că de dușmani me știu eu apăra”. Iar dacă cu neîncrederea merge prea departe îi zicem: „Cel-ce s'a fript cu zămă, suflă și în lapte acru”.

Despre omul prostolan, fără judecată zice: „Cearcă mare acu de getul”. Iar dacă mai e și uituc zicem despre el: „Caută Nan iapa și el călare pe ea”.

Unii oameni sunt nesățioși, le place să scurgă tot din blid. Pe acea i-apostrofăm cu vorba: Cine nu se satură mâncând, nu se satură lingēnd.

Când respingi o cerere și te faci a motiva refuzul, zici cu un aier de neguțatoriu: „Frate ne frate brânza-i pe bani”.

E bine să fim mișoi; dar bine e și de cel-ce n'azgăură la ajutorul altuia, el cum se zice „umblă pe piciorle lui”. Toți trebuie să muncim, lucrăm, să n'asteptăm să ne „cadă mura în gură”, că de-a gata nu ne vine nimic, „nu sbōră nimănu porumbi fripiți în gură”. Asta o știe Românul prea bine și încă de sute da ani, că doar e sērmanul „dedat cu necazul ca țiganul cu scanteile”; de aceea pōte zice despre sine: „Unde-i bine, nu-i de mine, unde-i reu, acolo-seu”. Pe când alții's „la plăcinte înainte, ēr la nevoi mai napoi”.

Dar cu tōtă neîndreptățirea ori asprimea sorții, românul nu-și perde curajul, nici voia bună. Ba încă zice: „Fereștene Dōmne de mai reu”.

Alții fiind în locul lui și ne mai putēnd rēsbii la necaz, cad în desnădăjduire și — se împușcă, sar în apă ori se spînzură, Românul însă nu, ci o iē pe aită fōie, ride și glumește zicēnd: „Capul se trăiască, belelele curg”.

Când reușește asupra protivnicului seu el nu se laudă prostește, ci zice cu finețe: „Acum e la largul meu, și la strâmtul lui”.

Înșelat de multe-ori în buna lui cređință „nu se mai încrede nici în că-mășe”, aducēndu-și aminte de zicala: „În țeleptul făgădueste și nebunul trage nădejde”. Drept aceea își-zice: „Ce-i amănă nu-i minciună” și „Mai bine azi un ou, decât la Paști un bou” ori „Decât doi fōi da mai bine un na”; dar o știe și aceea, că „Cine bea apă din pumnul străinului se satură”. De aceea se îndemnă pe sine la lucru zicēndu-și: „Ce poți face astăzi, nu lăsa pe mâne”, că „vara tōtă tufa dă să-lăș”, dar „Urmalege”, că „Iarna n'o mănă lupu”, ș'apoi „Adună vara broște că iarna vor fi pești”.

Învătătura o prețuiește, știind din pățanie că „Cine are carte, are și patru ochi”; de aceea se și zice: „Ce înveți la tinerețe, aceea știi la bătrânețe”, de ore ce „Calul bătrân nu mai învătă a fi buiestru”.

Mai mult ca învățatura prețuiește însă mintea, fiind-că „La un sac de învățatură trebuie un car de minte”.

Omului prostolan „una-i lipsește și ce alaltă n'o are”; de aceea, „umblă bietul destul pustiu, de-a „hōmeghea”; ei lasă-l se umble, că „Cine n'are în cap, se aibă în piciorle”. De aceea se și zice: „Vai de piciorle care pōrtă cap nebun”!

Dar pe lângă minte și învățatură se cere să ai și purtări bune, să fii de omenie,

că dacă nu, ești „Brânză bună în burduf de căne”.

Românul e cumpētat la vorbă, celui-ce sporeșee prea multe din gură, ori vorbește ce nu se mănă, i zice cu dispreț: „Treanca-fleanca”.

Apoi ia încearcă și te sfătosește, să bagi Românului în cap mai multe dovezi, decât crede c'ar avea el trebuință, și ve vedē cum își taie pofa cu vorba scurtă, da ndesată: „Ajunge o bătă la un car de ole”.

Ori-e lucru de folos cere timp îndelungat. „Încet, că cu n'cetă se face oțētă”. Iar scăderile morale cresc cu repejune. „Cine fură azi un ou, mâne fură cal și bou”.

De cine n'are pe nime, se zice „că trăiește ca cucu” ori stă „ca ciora în par”, dacă nu-i de nici o trebă, se dice că „ține și el umbra pământului”.

Flecariul, fie și gângav, nu pōte ținea în gură. „Are gură împedecată, dar taina o spune ndată”.

Dacă vorbești multe și în pustiu, nu-i bine, că „latri ca cățelele la lună”.

Pe când oamenii învătăți își frământă mintea să dovedescă psihologicește, că copii moștenesc însușirile dela părinți, țērannl o zice scurt și bine: „Aschia nu sare de parte de trupină!” sau „Ce naște din pisică, șōreci mănă” ori „Pe unde sare capra, sare și iada”.

VARIETĂȚI

Teatru de pureci. La contesa M. se adunase lume alēsă, ca să vadă interesantele reprezentații, ce le dă un măestru „director” de — circ de pureci, pe care și-l'a comandat anume să dea, curioasă reprezentare în fața societății, în salonul ei. Căci atăta au tot auzit dela servitōre că ce interesante-s producțiile micilor săritori negri, cât nu s'au putut stămpăra să nu le vadă dară și ele.

Pe o masă albă ca zăpada, porniră în defilare de paradă micile animale. Cu aparență încordare, trăgēu purecii tunurii mici, ce abia se vedeau, apoi căruțele de hârtie, iar la urmă jucau polce pe sunet de musică. Punctul de culminație al producției era apariția purecului botezat „Hercules”, micul atlet care pe comanda „directorului” ridica cu o istețime uimitore micile globulele de hârtie, apoi sverlea lopă, etc. etc... dar cum, prea frumoșea contesă M. sta aprōpe de tot, căt „Hercules” îi simțā dōr și resuflarea, micul nostru Hercule a ajuns ca stravechiul „Hercule între două căi”, să fie virtuos jucând mai departe, ori să apuce pe drumul lunecos și ademenitor al păcatului? Herculețul nostru a căzut în ispită, și cu o închinăciune grațioasă, perī de-odată de pe masa de producțiuni, sărind pe gătul alb al contesei... Și se vede, că i-a mai plăcut aci ca pe masă căci în clipita următoare, când mâni grăbite se întinșeră după-el să-l prindă, perī printre cele crețe ale hainei!

Contesa roșie de sfiālă, se retrase iute într'o odaie laterală să caute pe giuvaerul circului și să-l redea. Peste o minută ea veni napoi aducēnd strins între degetele ei fine și albe, pe micul rēțăcit. Directorul îl luă.

— „Să mă iertați stimată dōmnă, dīse proprietarul înfricat, „dar acesta e un purec de tot sēlbatec...”

Tōtă societatea izbucni într'un nēstăpănit hohot de ris, și biata contesă fu silită a se retrage din nou. Spre norocul ei, în micul desertor se trezise, se vede, simțul de datorință, că apărū el însuși de printre cutele hainei și fără nici o împotrivire se predete să fie „dus acasă”. Proprietarul îl luă, fericit, căl are iarăși, dar și necăjit, căci, dīcea, incidentul ăsta i-astricat mult renumele „trupeii”.

Costică întrăbă pe mamă sa: — Nu e așa mamă, că D-đeu din cer vede rēuțăile cari se fac pe pământ? — Negreșit! — Dar când e nor cum mai vede?

Poșta redacțiunei.

Dlul I. P. stud. iur. R. d. s. „Parola gen. M.” e o lucrare interesantă și reușit tradusă, dar fondul ei nu e pentru foia noastră. Prea triumfă tot rēul, imoralul, scăpând nepedepsit. În alte foi merge. Alțeva cu plăcere.

Nr 132—898

[176] 1—3

CONCURS.

Pe baza deciziei comitetului parohial a comunei bisericesti Lăpuș, în protopresbiteratul Câmpenilor, și a aprobării Venerabilului Consistoriu arhidieceșan se scrie de nou concurs pentru ocuparea postului de capelan în această comună bisericescă cu termen de 30 zile dela prima publicare oficială.

Emolumentele sunt jumătate din venitele stolare parohiale în sumă 426 fl 50 cr. v. a., despre cari se pot trage informațiuni dela organele parohiale.

Doritorii de a ocupa acest post, se trimită cererile lor concursuale cu documentele recerute de legile din vigoare până la termenul convenit subscrisului oficiu.

Comitetul parohial în conțelegere cu oficiul protopresbiterat gr. or. al Câmpenilor.

Câmpeni, 24 August, 1898.

Romul Furdul
protopresb.

Nr 343—1898

[175] 2—3.

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de medic cercual în comitatul Sibiului, cercul *Mercurei*, se scrie prin aceasta concurs.

Reședința medicului cercual este *Mercurea* și aparțin la cercul sanitar comunele: *Mercurea*, *Apoldul de jos*, *Amnaș*, *Ludoșul mare* și *Topârcea*.

Emolumentele sunt următoarele:

1. Salar anual. . . . 800 fl.—cr.
2. Bani de cuartir. . . 200 fl.
3. Paușal de călătorie 300 fl.
4. tacsele satorite.

Medicul cercual este deobligat a cerceta comunele aparținătoare cercului seu și anume: *Apoldul de jos* și *Amnaș* pe săptămână de 2 ori, *Topârcea* și *Ludoșul mare* pe săptămână odată și a ordina la orele prescise.

Condițiunile satorite prin statut se pot vedea la subscrisul în orele de oficiu.

Cererile concursuale instruate în sensul § 9: I. 1883 și 143: XIV: 1876 au de a se prezenta pe lângă dovedirea funcțiunei de până acum și cunoșterea limbilor, până în 10 Octobrie a. c. d. a. la 6 ore subscrisului.

Mercurea, în 20. Septembrie 1898.

Pretorele cercual suprem:

Mangesius.

Se află de vânzare

Portretul

Exelenței Sale, Înalt Preasfântului Domn

Miron Romanul,

Archiep. și Metropolit.

Prețul fl. 1.—

Librăria Tipografiei arhidieceșane,
Sibiu.

În tipografia arhidieceșană
a apărut:

CATECHISM

pentru învățământul religiunei
drept-credincioșe răsăritene,

de

Moise Toma,

prelucrat de

Simeon Popescu,

ediția VIII.; prețul legat 20 cr.

Se află de vânzare în

Librăria Tipografiei arhidieceșane,
Sibiu.

Din

„Biblioteca de popularizare”,

pentru literatură, artă și știință,

au apărut până acum:

Nr. 1 Nuvele siberiene, de Vladimir Korolenko;	Nr. 19 Nuvele estra-ordinare de Edgar Poë;
Nr. 2 Nuvele fărânci, de Björnsterne Björnson;	Nr. 20—21 Stilul în artă, de Hans Sebastian Schmid;
Nr. 3 Nuvele și povestiri populare, de Lew N. Tolstoi;	Nr. 22 Un roman în noue scrisori, de Teodor M. Dostoiewski;
Nr. 4 Schițe și tablouri, de Ioan Neruda;	Nr. 23 Poesii, traduceri libere în versuri de Sully Prudhomme;
Nr. 5 Șese nuvele, de I. P. Iacobescu;	Nr. 24 Studii și portrete literare, de Jules Lemaitre;
Nr. 6 Nuvele de H. de Balzac;	Nr. 25 Pilone de Wilhelm Bergsöe;
Nr. 7 Din viața poporului, de Alecs. Swientochowski;	Nr. 26 Darwin, viața doctrina și importanța lui de A. de Condolles și A. Südekum;
Nr. 8 Pe apă de Guy de Maupassant;	Nr. 27 Schițe din California, de Bret Harte;
Nr. 9 Nuvele alese, de Al. Puskin;	Nr. 28 Simpla de Traian Demetrescu;
Nr. 10 Omeni și scrieri, de Georg Brandes;	Nr. 29 În Lonț!... de Paul Hervieu;
Nr. 11 Din Cartea cântecelor, de H. Heine;	Nr. 30 Scrisoarea furată și alte povestiri estra-ordinare de Edgar Poë;
Nr. 12 Liga tinerimii, comedie în 5 acte de Henric Ibsen;	Nr. 31 Don Iuan pe Molière;
Nr. 13 Dăma Marchisă și alte nuvele de Quida;	Nr. 32 Poesii alese, de Al. Petöfi;
Nr. 14 Lăutarul din Cremona, de Francois Coppée;	Nr. 33—34 În temniță de Z. C. Arbure;
Nr. 15 Ilka și alte nuvele, de Al. Dumas fils;	Nr. 35 Crâng și luncă de T. Duțescu-Duțu;
Nr. 16 Nuvele de Guy de Maupassant;	Nr. 36 Chestiuni literare ed M. Strajan.
Nr. 17—18 Suferințele tinerului Werther de Wolfgang v. Goethe;	Nr. 37 Antologie sanscrită, de G. Coșbuc;
	Nr. 38 Femea îndărătnică, de V. Schakespeare;
	Nr. 39—40 Cestiuni literare, de M. Strajan

Un nr. broș. 16 cr., leg. 30 cr.

Se află de vânzare în

Librăria Tipografiei arhidieceșane Sibiu.

Redactor prov. Dr. Elie Cristea.

Din

„Biblioteca pentru toți”,

sub direcțiunea literară a d-lui D. Stăncescu au apărut până acum:

Nr. 1 Povești alese de Andersen;	Nr. 66 Manon Lescaut, vol. III. (ultim.) de Prévost
Nr. 2 Paserile noastre (legende), de S. Fl. Marian;	Nr. 67—69 Minunile universului, vol. I. II. III. istoria naturală
Nr. 3 Cântece și plângeri, I. (poesii) de M. Zamfirescu;	Nr. 70 Legenda țeranilor de P. Dulfu;
Nr. 4 și 5 Despre educație, pe Herbert Spencer;	Nr. 71 Ce este frumseța, artă de Const. Stăncescu;
Nr. 6 Icoane șterse (nuvele) de A. Vlahuță;	Nr. 72 Cugetări noi asupra popoarelor vechi, Egiptul, geografie de Buzoianu;
Nr. 7 De prin veacuri, I (nuvele) de Carmen Sylva;	Nr. 73—74 Dan partea I. roman de A. Vlahuță;
Nr. 8 România, Roma, Piza etc. de Michelet;	Nr. 75 Armonii intime, poesii de A. Sibleanu;
Nr. 9 Castelul Peș, descrierea de Leo Bachelin;	Nr. 76—77 Dan, partea II. roman de A. Vlahuță;
Nr. 10 Nuvele și schițe de T. Maiorescu;	Nr. 78 Ginerile lui Poirier, de Augier & Sandeau;
Nr. 11 Din tinerețe etc. nuvele de André Theuriot;	Nr. 79 Nastratin Hoge de A. Pann;
Nr. 12 Nuvele de M. Demetrescu;	Nr. 80—84 Ciocoi vechi și noi, roman de Filemon;
Nr. 13 Nuvele romane de Dănilu Zamfirescu;	Nr. 85 Biografiile scriitorilor rom. de Adamescu;
Nr. 14 Antichitatea romană de Wilkins;	Nr. 86 Ce povestesc pădurea, nuvele de Putlit;
Nr. 15 Proză și poesii de Gr. M. Alexandrescu;	Nr. 87 Berberii Hesperidele, geografie de G. T. Buzoianu;
Nr. 16 Povestea vorbii I. proverbe de Anton Pann;	Nr. 88—89 Denisa teatru de Duma (Al. fiul);
Nr. 17 Istoriore de d-na Colomb;	Nr. 90 Poeme, de H. G. Leca;
Nr. 18 Schițe umoristice de Dumitru Teleor;	Nr. 91 Geniile științei și industriei, biografii de Gastineau;
Nr. 19 La ce visează fetele, teatru de Alfred de Musset;	Nr. 92 Sincere, poesii de R. D. Rosetti;
Nr. 20 Legende istorice, de D. Bolintineanu;	Nr. 93—94 Povestea lui Moș Albu de A. Pann;
Nr. 21 Ombra, roman de Genevraye;	Nr. 95 Cartagena-Cyrena, geografie de G. T. Buzoian;
Nr. 22 Căl. împrej. Odăii mele, roman de Maistre-Havier;	Nr. 96—97 Paul și Virginia, roman de B. de St. Pierre;
Nr. 23 și 24 Din viața meseriașilor, nuvele de P. Bănăceanu;	Nr. 98 De demult, poesii de Stavri;
Nr. 25 Povestea vorbii II. proverbe de Anton Pann;	Nr. 99 Apostol, poemă de Petöfi;
Nr. 26 Biografiile omenilor celebri;	Nr. 100 Carte de chipuri fără chipuri, povești de Andersen;
Nr. 27 Antichitatea greacă de Mahaffy;	Nr. 101—102 Metamorfozele de Ovid;
Nr. 28—33 Opere complete, de Creangă;	Nr. 103—104 Poveste tristă de Francois Coppee;
Nr. 34 Istorie, de Ionescu-Gion;	Nr. 105—106 Mic vocabular militar român-frances-ruso-turc de * * *
Nr. 35 La gura sobei, snöve de Dumitru Stăncescu;	Nr. 107 Despre prietinie de Cicerone;
Nr. 36 Povești de Crăciun;	Nr. 108 Animalele celebre de Müller;
Nr. 37 Proză și epigrame, de Radu D. Rosetti;	Nr. 109 Teatru v. II. R. D. Rosetti (Max);
Nr. 38 Werther roman de Goethe;	Nr. 110 Gloriele muzicii de * * *;
Nr. 39 Povestea vorbii II. (ultim.) proverbe de A. Pann;	Nr. 111 Poesii de Th. M. Stoenescu;
Nr. 40 De prin veacuri II (ultim.) nuvele de Carmen Sylva;	Nr. 112—113 Introducere la studiul Științelor fizice de Morand;
Nr. 41 Noțiuni asupra științelor de Huxley;	Nr. 114 Linieștea sufletescă de Seneca;
Nr. 42 Doruri și amoruri I. poesii de Depărățeanu;	Nr. 115 Alte schițe umoristice de Dumitru Teleor;
Nr. 43 și 44 Modele de discursuri rom. de Adamescu;	Nr. 116—117 Iubire de Vlahuță;
Nr. 45 Doruri și amoruri, II. (ultim.), poesii de Depărățeanu;	Nr. 118 Fleacuri, amintiri duișe, schițe și novelete de V. Pop;
Nr. 46 Dușmanii nostri, de Dr. Urechia;	Nr. 119 Robia Peșului de Carmen Sylva, traducere de Elena Radu Rosetti;
Nr. 47 Cântece și plângeri II. (ultim.) poesii de M. Zamfirescu;	Nr. 120 Un leu și un zlot, comedie într-un act (localizare) de D. Rosetti;
Nr. 48—49 Modele de discursuri străine de Gr. Adamescu;	Nr. 121—122 Notițe și fragmente literare de I. L. Caragiale;
Nr. 50 Convoabiri despre artă, I. de Pecaut și Baude;	Nr. 123 Biografiile Mamelor omenilor celebri;
Nr. 51 Din gona vieții I., nuvele și poesii de A. Vlahuță;	Nr. 124 Intrebunțarea vieții de I. Lubbok;
Nr. 52 Prietene roman de Francois Coppée;	Nr. 125 Povestea Mavroghenescă de Pitartul Hristache;
Nr. 53 Doi trandafiri, nuvele de Wil-denbruch;	Nr. 126—127 Poesii de Bălăcescu;
Nr. 54 Patriotul, morală de Bourde;	Nr. 128—137 Codul civil-român, adnotat de Hamangiu;
Nr. 55 Din inimă, poesii de Radu D. Rosetti;	Nr. 138 Suspine (poesii populare din Basarabia) de George Madan.
Nr. 56 Convoabiri despre artă II. (ultim) de Pecaut și Baude;	Nr. 139—148 Procedura civilă adnotată, cu index de Hamangiu;
Nr. 57 Din goana vieții II. nuvele de A. Vlahuță;	Nr. 149—151 Legea timbrului adnotată, cu index de Hamangiu;
Nr. 58 Schițe ușore de Caragiale;	Nr. 149—151 Legea jud. de pace adnotată cu index de Hamangiu;
Nr. 59 Din gona vieții, III. (ultim) nuvele de A. Vlahuță;	Nr. 149—151 Legea autentic actelor, adnotate de Hamangiu;
Nr. 60 Manon Lescaut, I. roman de Abatele Prévost;	Nr. 152—155 Despre Fanarioți de Zalloni;
Nr. 61 Trotoarul Bucur., nuvele de D. R. Rosetti (Max);	Nr. 156 Cronicile Doctorului, de Dr. Urechia;
Nr. 62 Enoch Arden, poemă de Tenyson;	Nr. 157—158 Mic vocabular frances-rom. de Ploetz—Leist;
Nr. 63 Satire și teatru de D. C. Ollanescu (A. Scania);	Nr. 159 Chronologie Calendare de Szavlovski;
Nr. 64 Spre primăvară poesii de Costin;	Nr. 160—161 Povești către săteni de D. R. Rozeti (Max);
Nr. 65 Manon Lescaut vol. II. roman de Prévost;	Nr. 162—165 Viața la țară (roman) de Dănilu Zamfirescu;
	Nr. 166—178 Dicționar frances-român, ed. II. de Urechia;

Un număr costă 16 cr.

Se află de vânzare în

Librăria Tipografiei arhidieceșane, Sibiu.

Editura și tiparul tipografiei arhidieceșane.